

Geomorfologiske tidsskrifter indleder nye rækker.

Et stort antal videnskabelige periodica blev standset af krigen, og det har taget lang tid at få denne vigtige side af forskningen genopbygget. For rekonstruktionen af europæisk geografisk litteratur er det således betydningsfuldt, at de to førende morfologiske skrifterækker nu påbegynder udsendelsen af nye serier:

Den franske: „Revue de Géographie physique et de Géologie dynamique“ udsendes som tidligere af Léon Lutaud's institut i Paris, og den tyske: „Zeitschrift für Geomorphologie“ af Gebrüder Borntraeger, Berlin-Nikolassee. Begge skrifterækker genoptager international virksomhed og bringer nu som før krigen arbejder fra førende institutter over hele Jorden.

Prisen pr. årgang er ret høj, henholdsvis 8 \$ og 42 DM, hvilket formentlig vil medføre, at de enkelte videnskabsmænd i reglen ikke vil kunne anskaffe disse skrifterækker. Men denne vanskelighed rammer næsten alle større internationale tidsskrifter. Det er derfor af vigtighed, at institut-bibliotekerne sættes i stand til at erhverve dem. En international støtte til sådanne foretagender var ønskelig, men er vel næppe mulig.

Niels Nielsen.

Naturens Verden, udgivet af E. Munksgaards Forlag med støtte af Danmarks naturvidenskabelige Samfund og Undervisningsministeriet. Årgang 1957, hefte 1—8.

Dette 39 år gamle hæderkronede tidsskrift fremtræder fra 1957 med helt nyt udseende. Under redaktør Niels Blædels ledelse er fremstillingsteknikken moderniseret. Individuel titelsats, varieret typografi og facsimilerede forfatternavne giver de enkelte afhandlingers ydre form et personligt præg, og det fine papir byder på mulighed ikke alene for fine autoclichéer, men også for farvetryk. Dette sidste må for et tidsskrift, i hvilket bedst mulig naturtro gengivelse af naturobjekter er en prestigesag, siges at være noget meget væsentligt.

Den voldsomme udvikling inden for naturvidenskaberne, som er resultat af accelereret teknisk udvikling i forbindelse med helt ny synspunkter og arbejdshypoteser, gør et orienteringstidsskrift af denne type mere nødvendigt end nogensinde. Med hensyn til indholdet er det planen at dække så mange naturvidenskabelige felter som muligt. Afhandlingernes størrelse har hidtil varieret fra én side til et helt hefte. Det sidste var tilfældet med juli-nummeret, der behandlede den moderne arkæologiske udgravningsteknik ved

at give en detaljeret beskrivelse af alle arbejder på Muldbjergbopladsen fra første spadestik til de afsluttende tidsregistreringer efter C_{14} -metoden.

Nyhedsstof har selvfølgelig prioritet. Det geofysiske års problemer har været behandlet såvel for glaciologiens som for seismologiens og strålefysikkens vedkommende. Risøprojektet, Urbløddyret og Suez-transporterne kan nævnes som eksempler på lignende aktuel orientering.

„Naturens Verden“ har tidligere bragt meget geografisk stof. I sin ny form bringer dette månedsskrift så meget af interesse for den alment geografisk interesserede læser, at det også fra denne plads skal hilses velkommen.

Axel Schou.

John Kerry King: Southeast Asia in Perspective. The Macmillan Comp., New York 1956, 14 × 21 cm, 309 s.

I Asien bor over halvdelen af menneskeheden. Her ligger de folkerigeste stater, her noterer man de største tal for befolkningstilvækst, og i denne verdensdel er siden 2. verdenskrig sket de mest omfattende politisk-geografiske ændringer.

Forfatteren til denne bog kender dels forholdene fra årelange rejser og dels gennem sin virksomhed inden for U.S.A.'s udenrigstjeneste. Dette betyder, at fremstillingen i nogen grad præges af bestemte synspunkter. Den må opfattes som et interessant dokumentarisk indlæg i den stående diskussion om Sydøstasiens forhold.

Det nordlige og centrale Asien, Sovjetasien, kan betragtes som politisk-geografisk stabile områder, og den samme betragtning kan anlægges over for Østasiens to storstater, Japan og Kina. I Asiens sydøstlige dele ulmer og gærer det derimod overalt. Den hidtidige kolonistatus er afløst af forskellige former for national selvstændighed. Den stadige økonomiske og sociale uro gør denne del af verden til en brændingszone mellem de to store politiske systemer: kommunisme og demokrati. Vi har oplevet, hvordan de to systemer er tørnet sammen i åben kamp i Indokina, og man aner potentielle muligheder for etablering af lignende frontzoner også andre steder inden for området. Når kommunistisk infiltration ikke har nået større resultater i denne del af Asien, hvor der på forskellig måde kunne synes at være grobund derfor, forklarer forf. det ud fra det forhold, at de gamle kolonimagter er afløst af nationale regeringer. Herved hindres den sammenslutning af nationale modstandsbevægelser og kommunistisk agitation, som i Indokina var